

34

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 7 stycznia 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kwalifikacji zawodowych i składu załóg polskich statków morskich.

Na podstawie art. 49 § 1 oraz art. 50 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1986 r. Nr 22, poz. 112, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1991 r. Nr 16, poz. 73 i z 1996 r. Nr 6, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 23 maja 1992 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych i składu załóg polskich statków morskich (Dz. U. Nr 49, poz. 227) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 2 skreśla się pkt 1,

b) skreśla się ust. 3,

c) dotychczasowy ust. 4 oznacza się jako ust. 3;

2) w § 3 w ust. 3 skreśla się wyrazy „pasażerskich, rybackich”;

3) w § 5:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Osoby ubiegające się o uzyskanie stopni oficerskich w specjalności pokładowej są obowiązane posiadać świadectwo radarowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Osoby ubiegające się o przyznanie dyplomu oficerskiego w specjalności pokładowej albo mechanicznej, a także ubiegające się o uzyskanie potwierdzenia posiadanego dyplomu obowiązane są posiadać aktualne świadectwo o przeszkoleniu w zakresie indywidualnych technik ratunkowych oraz o przeszkoleniu w zakresie ochrony przeciwpożarowej stopnia wyższego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Osoby ubiegające się o przyznanie dyplomu oficerskiego w specjalności radiokomunikacyjnej oraz świadectw stwierdzających przyznanie stopnia nieoficerskiego obowiązane są posiadać aktualne świadectwo o przeszkoleniu w zakresie indywidualnych technik ratunkowych oraz świadectwo o przeszkoleniu w zakresie ochrony przeciwpożarowej stopnia podstawowego.”,

c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Niezależnie od wymogów określonych w § 3 do zajmowania stanowisk oficerskich i nieoficerskich wymagane jest posiadanie specjalistycznych przeszkoleń potwierdzonych świadectwami w zakresie:

1) pierwszej pomocy medycznej stopnia podstawowego,

2) opieki medycznej,

3) bezpieczeństwa własnego i odpowiedzialności wspólnej,

4) postugiwania się urządzeniami A.R.P.A.,

5) postugiwania się urządzeniami G.M.D.S.S.,

6) starszego ratownika,

7) manewrowania dużymi statkami,

8) eksploatacji zbiornikowców do przewozu ropy naftowej,

9) eksploatacji chemikaliowców,

10) eksploatacji zbiornikowców do przewozu gazów skroplonych,

11) kierowania i obsługi łodzi i tratw ratunkowych,

12) kierowania szybką łodzią ratowniczą,

13) specjalistycznych wymagań na statki pasażerskie ro-ro,

w zakresie i stopniu wymaganym przez konwencję STCW.

5. Świadectwo ratownika może być wydane osobie, która:

1) posiada co najmniej 12-miesięczną praktykę pływania na statkach morskich,

2) posiada świadectwo o przeszkoleniu w zakresie indywidualnych technik ratunkowych,

3) zdała egzamin na świadectwo ratownika.”;

4) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Specjalistyczne szkolenia w zakresie określonym w niniejszym rozporządzeniu mogą być prowadzone w ośrodkach uznanych w drodze decyzji dyrektora urzędu morskiego wydanej w oparciu o zatwierdzone przez Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej „Kryteria oceny ośrodków szkolących członków załóg statków morskich”, na pod-

stawie zatwierdzonych programów szkolenia zgodnych z wymogami konwencji STCW.”;

5) w § 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do uzyskania stopnia szypra I klasy wymagane jest posiadanie dyplomu szypra II klasy, 24-miesięczna dodatkowa praktyka pływania na morskich statkach handlowych lub na statkach pełniących specjalną służbę państwową co najmniej na stanowisku oficera wachtowego oraz zdanie egzaminu.”,

b) w ust. 4:

— w pkt 2 i w pkt 3 wyrazy „200 TR” zastępuje się wyrazem „500”,

— dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) posiadanie stopnia marynarza, uzyskanego w trybie przewidzianym w § 25 ust. 1, dodatkowa 12-miesięczna praktyka pływania w specjalności pokładowej na stanowisku co najmniej marynarza na wachcie nawigacyjnej pod nadzorem oficera wachtowego na statkach morskich o pojemności brutto powyżej 500 oraz zdanie egzaminu.”,

c) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przez praktykę na wachcie nawigacyjnej rozumie się praktykę pływania odbytą na mostku w zakresie czynności oficera wachtowego, zgodnie z wymogami prawidła II/4 konwencji STCW. Zaświadczenie o odbyciu tej praktyki wydaje kapitan statku.”,

d) w ust. 5 wyrazy „200 TR” zastępuje się wyrazem „500”,

e) w ust. 6 wyrazy „1600 TR” zastępuje się wyrazem „3000”,

f) w ust. 7 wyrazy „1600 TR” zastępuje się wyrazem „3000”;

6) w § 11:

a) w ust. 1 skreśla się wyraz „TR”,

b) w ust. 2:

— skreśla się wyraz „TR”,

— w pkt 4 wyrazy „o tonażu” zastępuje się wyrazami „o pojemności brutto”,

c) w ust. 3:

— w pkt 2 wyrazy „1600 TR” zastępuje się wyrazem „3000”,

— w pkt 3 wyrazy „200 TR” zastępuje się wyrazem „500”,

d) w ust. 4:

— w pkt 2 wyrazy „1600 TR” zastępuje się wyrazem „3000”,

— w pkt 4 wyrazy „200 TR” zastępuje się wyrazem „500”,

e) w ust. 5 w pkt 3 wyrazy „1600 TR” zastępuje się wyrazem „3000”;

7) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. Zajmowanie stanowiska kapitana na statkach pasażerskich w żegludze międzynarodowej wymaga odbycia co najmniej 12-miesięcznej praktyki pływania na tych statkach na stanowiskach oficerskich oraz 12-miesięcznej praktyki pływania na morskich statkach handlowych na stanowisku kapitana w żegludze międzynarodowej.

2. Zajmowanie stanowiska starszego oficera na statkach określonych w ust. 1 wymaga odbycia 12-miesięcznej praktyki pływania na stanowiskach oficerskich na tych statkach.

3. Zajmowanie stanowiska kapitana i starszego oficera na statkach określonych w § 3 ust. 3 o zwiększonych wymogach bezpieczeństwa wymaga co najmniej 6-miesięcznej praktyki pływania na stanowiskach oficerskich na tych statkach oraz odbycia specjalistycznego przeszkolenia.

4. Zajmowanie stanowisk innych aniżeli określone w ust. 3 na statkach wymienionych w § 3 ust. 3 wymaga odbycia specjalistycznego przeszkolenia.

5. Zajmowanie stanowisk oficerskich i nieoficerskich na statkach pasażerskich ro-ro wymaga odbycia specjalistycznego przeszkolenia.”;

8) w § 15:

a) użyte każdorazowo wyrazy „o kierunku elektrycznym” oraz „o kierunku mechanicznym” zastępuje się odpowiednio wyrazami „o kierunku elektrotechnika” oraz „o kierunku mechanika i budowa maszyn”,

b) skreśla się ust. 7;

9) w § 17 pkt 3—5 otrzymują brzmienie:

„3) oficer mechanik okrętowy IV klasy może być:

a) oficerem mechanikiem wachtowym na każdym statku,

b) II oficerem mechanikiem na statku III kategorii,

c) starszym oficerem mechanikiem na statku IV kategorii,

- 4) oficer mechanik okrętowy III klasy może być:
- a) oficerem mechanikiem wachtowym na każdym statku,
 - b) II oficerem mechanikiem na statku II kategorii,
 - c) starszym oficerem mechanikiem na statku III kategorii,
- 5) oficer mechanik okrętowy II klasy może być:
- a) II oficerem mechanikiem na każdym statku,
 - b) starszym oficerem mechanikiem na statku II kategorii.”;
- 10) w § 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Do uzyskania stopnia radioofficera okrętowego I klasy wymagane jest posiadanie stopnia radioofficera okrętowego II klasy oraz świadectwa radiotelegrafisty I klasy w służbie morskiej, przewidzianego w przepisach obowiązujących w tym zakresie, oraz dodatkowa 18-miesięczna praktyka pływania na stanowisku radioofficera.”;
- 11) w § 25:
- a) w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) posiadanie 24-miesięcznej praktyki pływania na stanowisku radioofficera,”
 - b) w ust. 2 po wyrazie „posiadanie” dodaje się wyraz „dodatkowej”,
 - c) skreśla się ust. 4 i 5;
- 12) w § 27 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) zajmowanie stanowisk wymienionych w pkt 2 lit. d) nie dotyczy statków używanych do prowadzenia prac specjalistycznych, to jest baz nurkowych i innych statków, na których oprócz załogi zatrudnieni są specjaliści wykonujący te prace.”;
- 13) w § 29:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Praktyka pływania wymagana na stopień motorzysty, nabyta na statkach morskich kategorii niższej niż kategoria III, może być zaliczona do wymaganej pod warunkiem złożenia egzaminu.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Osoby ubiegające się o stopień motorzysty okrętowego na warunkach określonych w ust. 1 pkt 1 oraz pkt 4—6 obowiązane są złożyć egzamin.”,
 - c) skreśla się ust. 5;
- 14) § 40 otrzymuje brzmienie:
- „§ 40. 1. Potwierdzeniem odbycia wymaganej rozporządzeniem praktyki pływania jest wpis w książeczce żeglarskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Dla osób nie posiadających świadectw kwalifikacyjnych potwierdzeniem odbycia przewidzianej rozporządzeniem praktyki pływania na statkach, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 2, oraz na zagranicznych morskich statkach handlowych jest zaświadczenie wydane przez kapitana/kierownika statku.
3. W uzasadnionych przypadkach urząd morski może żądać dodatkowych dowodów potwierdzających odbycie praktyki pływania.”;
- 15) w § 42 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Egzamin na określony stopień może zdawać osoba, która posiada co najmniej połowę wymaganej na ten stopień praktyki pływania. W indywidualnych, szczególnie uzasadnionych przypadkach dyrektor urzędu morskiego może wyrazić zgodę na dopuszczenie do egzaminu osoby, która posiada inną niż wymagana na dany stopień praktykę pływania.”;
- 16) w § 43:
- a) w pkt 2 w lit. d) skreśla się wyraz „TR”,
 - b) w pkt 4:
— lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) o pojemności brutto powyżej 500:
— kapitan,
— starszy oficer,
— oficer wachtowy,
— radiooficer na statkach o pojemności brutto powyżej 1600, dwaj członkowie załogi z odpowiednim świadectwem radiooperatora na statkach o pojemności brutto od 500 do 1600 lub jeden, jeżeli przewidziany jest wyłącznie do obsługi stacji radiotelefonicznej,
— starszy oficer mechanik,
— II oficer mechanik,
— oficer mechanik wachtowy,
— dwaj starsi marynarze,
— dwaj marynarze,
— dwaj motorzyści,
— kucharz,”
— w lit. b) skreśla się wyraz „TR”;

17) w § 44:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rybackich o pojemności brutto do 300,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla statków pasażerskich ustala się stanowisko oficera odpowiedzialnego za wyposażenie ratunkowo-pożarowe i wyszkolenie załogi. Stanowisko to może zajmować osoba posiadająca:

- 1) dyplom oficera albo aspiranta pożarnictwa oraz 36-miesięczną praktykę w przedsiębiorstwach gospodarki morskiej albo
- 2) dyplom co najmniej oficera pokładowego II klasy.”;

18) w § 45 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W uzasadnionych przypadkach, uwzględniając w szczególności wdrożenie osiągnięć postępu naukowo-technicznego bądź szczególne warunki obsługi danego statku, dyrektor urzędu morskiego może ustalić odpowiednio mniejszy skład załogi lub określić inne kwalifikacje tej załogi.”;

19) § 47 otrzymuje brzmienie:

„§ 47. Dyplomy i świadectwa wydane na podstawie dotychczasowych przepisów w sprawie kwalifikacji zawodowych członków załóg polskich statków morskich oraz wynikające z nich uprawnienia zawodowe zachowują swoją ważność do czasu wymiany na odpowiednie dyplomy i świadectwa określone w rozporządzeniu.”;

20) § 48 otrzymuje brzmienie:

„§ 48. Ostateczny termin wymiany dyplomów i świadectw ustala się na dzień 31 grudnia 2001 r.”;

21) § 50 otrzymuje brzmienie:

„§ 50. Studenci wyższych szkół morskich o kierunku nawigacja, mechanika i budowa maszyn, elektrotechnika mogą po zaliczeniu II roku studiów otrzymać stopień marynarza lub motorzysty, pod warunkiem posiadania co najmniej 2-miesięcznej praktyki pływania na statkach morskich w specjalności pokładowej lub mechanicznej.”;

22) w § 51 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dyrektor urzędu morskiego w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wydać zezwolenie na zajmowanie stanowiska bezpośrednio wyższego niż to, do którego uprawnia po-

siadany dyplom, z wyłączeniem stanowisk kapitana statku, starszego mechanika i I radiooficera.”;

23) § 54 otrzymuje brzmienie:

„§ 54. Świadectwa złożenia egzaminów na poszczególne stopnie oficerskie i nieoficerskie, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2001 r.”;

24) po § 54 dodaje się § 54a w brzmieniu:

„§ 54a. Praktyka pływania nabyta na morskich statkach handlowych, pomierzanych według zasad obowiązujących przed wejściem w życie Międzynarodowej konwencji o pomierzaniu pojemności statków, sporządzonej w Londynie dnia 23 czerwca 1969 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 56, poz. 247 i 248), będzie mogła być zaliczona do uzyskania stopni wymienionych w § 9 ust. 4—7 na warunkach dotychczas obowiązujących, jednakże nie później niż do dnia 30 czerwca 1998 r.”

§ 2. 1. Ośrodki prowadzące szkolenie specjalistyczne w dniu wejścia w życie rozporządzenia zobowiązane są w terminie do dnia 30 kwietnia 1998 r. dostosować programy szkolenia, na podstawie modelowych programów szkolenia Międzynarodowej Organizacji Morskiej, do zgodności z wymogami konwencji STCW i uzyskać ich zatwierdzenie.

2. Dyrektorzy urzędów morskich w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia dokonają sprawdzenia stopnia przygotowania ośrodków, o których mowa w ust. 1, do dalszego prowadzenia tych szkoleń w oparciu o zatwierdzone przez Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej „Kryteria oceny ośrodków szkolących członków załóg statków morskich” i wydadzą decyzję, o której mowa w § 1 pkt 4.

3. Dotychczas wydane świadectwa zostaną wymienione przez dyrektora urzędu morskiego na świadectwa odpowiadające wymaganiom konwencji STCW, jeżeli ośrodki, które je wydały, posiadały w dniu wydania tych świadectw zezwolenie na prowadzenie szkoleń.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

w z. *K. J. Tchórzewski*